

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 8. Martyrium S. Jacobi Jerosolymæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Saeculum I. rum, & laborum socium, qui tunc Roma
 A. C. 54. erat, nominat. Ostendit, quantum sibi
 gaudium ex charissimi Discipuli libertate
 sibi proveniat. Cæterum antiquorum
 est animadversio, quod, cum Judæi in E-
 pistolis suis pacem precari solerent, S. Paulus
 semper Fidelibus precetur gratiam, adjecto
 non nunquam pacis voto. Hæc de primo
 S. Pauli Romano itinere, iisque, quæ ibidem
 circa eum acta, nobis com-
 perta sunt. Venit subinde in Hispaniam,
 ut promiserat, ibique fidem prædicavit.
 Etiam, per Gallias transisse ferunt, reli-
 ctis ibi quibusdam ex suis Discipulis Epif-
 copis, quos inter Crescentium Viennæ,
 Paulum Narbonæ, Trophimum Arelate
 numerant. Hinc fidei semina per omnes
 Gallias dispersa. Peragrato Occidente
 Apostolus in Orientem, & in Asiam re-
 versus est.

§. VIII.

*Martyrium S. Jacobi Episcopi
 Jerosolymitani.*

Festo Judææ Prætoře fati functo, Ne-
 ro Albinum in ejus locum misit. An-
 tequam vero adveniret, Rex Agrippa sum-
 mo Sacerdoti Josepho Cabi Pontificatu de-
 truso Annam seu Ananum, senioris Anani
 seu Annæ (qui patrem habuit Josephum)
 &

& in Evangelio celeberrimi, filium successorem dedit. Hic Annas senior hominum longe felicissimus a Judæis æstimabatur, eo quod sibi, postquam multo tempore Pontificatum gessisset, quinque filii, & Caiphæ Gener, quod nunquam alias factum, in eadem dignitate successissent. Iste Annas Senior, seu Annas pro antecessore suo Joazar a Quirino Syriæ Præsidi Pontificatum obtinuerat; eidem deinde a Valerio Grato Tiberii anno primo post quindecim annorum Regimen deposito, filius primogenitus Eleazar successit. Secundogenitus Jonathas Caiphæ subrogatus est. Tertius nomine Theophilus, & quartus Mathias ad ejusdem dignitatis apicem pervenerunt, & quintus denique nomine Patrem referens, audacis, & ferocis ingenii homo de Secta Saducæorum, quorum judicium omnium maxime erat severum.

Albino in itinere constituto, occasione ufurus Annas, ad impediendam Evangelii propagationem mentem adjecit. Convocat itaque Concilium Sanhedrin, S. Jacobum fratrem Domini, Jerosolymæ Episcopum adduci jubet; quippe S. Paulo eorum manibus elapso, & Romam perducto, omnis Judæorum furor in Jacobum versus. Quia vero S. Jacobus propter suam virtutem Justus cognominatus, & hebraice *Oblia*, quod est fulcrum populi,

Sæculum I.
A. C. 54.

Jos. XVIII
ant. c. 3.

Ibid. c. 6.
c. 7.

XIX. ant.
c. 6.

Euf. II. hist.
c. 23. Hier.
Script.
Jos. XX.
ant. c. 8.

Heges. ap.
Euf. II. hist.
23.

Sæculum I.
A. C. 54.

puli, aut magis *Opbha*, Dei propugnaculum dictus, omni populo in summa veneratione erat, dolo opus habebant, ideo quasi eum consulturi, interrogabant; quænam esset JESU Christi porta, seu ad ejus Doctrinam introductio; respondit S. Jacobus; JESUM esse Salvatorem, & aliqui ejus testimonio crediderunt. Tempus erat Paschale, & ingens Jerosolymæ populorum confluxus. Dixerunt igitur Judæi ad Jacobum: *Oportet, ut populum hunc, qui JESUM sequitur, errorem dedoceas; omnes enim noverunt te virum justum, nec ad Personas respicere; omnes testimonio tuo credent. Ascende ergo Templi aggerem, ut a populo audiaris.*

Cumque ascendisset, Scribæ, & Pharisei clamabant: *O vir juste! cui omnes debemus credere, quia populus sequendo JESUM crucifixum aberrat, ostende nobis, qualis sit porta JESU!* quibus S. Jacobus vocem suam exaltans: *Quare me interrogatis de JESU filio hominis? sedet ille in cælo ad dexteram virtutis Dei, inde veniet in nubibus cæli.* Tum multi credentes, laudabant Deum, & dicebant: *Hosanna! Filio David!* Scribæ autem, & Pharisei dicebant ad invicem: *Male egimus, quod huic testimonio de JESU occasionem dedimus; in precipitium agatur homo iste; & ascendentes clama-*

clamabant: Ipse Justus aberravit; eum-
que ex altitudine dejiciunt. Rabie ve-
ro necdum expleta ajunt: Lapidemus
eum. Ipse nondum occisus, flexis geni-
bus orabat: *Domine Deus! Pater noster!*
ignosce illis, quia nesciunt, quid faciant.

Sæculum I.
A. C. 54.

Tum lapides conjicientibus, Presbyter
quidam ex familia Recabitarum accla-
mat: *Quid facitis! Justus pro vobis orat!*
simul adstans quidam fulo malleo eum
ferit in capite. Sic S. Jacobus marty-
rium consummavit, postquam Ecclesiam

Hier. ibid.

Jerosolymitanam viginti novem annis
gubernasset. Ibidem prope Templum
sepultus est, & parva columna ere-
cta. (*)

In plures alios cum S. Jacobo Annæ
Pontificis instinctu mortis sententia in
Sanbedrin lata est, quos Christianos fuis-
se verosimile. Hi tanquam Legis trans-
gressores lapidati sunt. Tanta sævitia
probis

Jos. XX.
ant. c. 8.

(*) Fleurius Martyrium S. Jacobi hic narrat
nexus Hegefippi testimonio, quod Eusebius af-
fert, & Arnaldus apud Tillemontium in suis ad
Historiam Ecclesiasticam annotationibus infirma-
re conatur. At omnia ejus argumenta ex hoc
solo principio Tillemontius solvit; si semel fa-
ctum historicum irrefragabili viri alicujus testi-
monio nitatur, non multum ad objectiones at-
tendendum esse, easque responsione verosimili
elidi.

Sæculum I.
A. C. 54.

*Heges. ap.
Euf. IV.
hist. c. 22.*

probis omnibus indignationem movit, dolentibus maxime S. Jacobi necem, a suis occisi, cujus virtutem Pagani quoque summo cultu reveriti fuerant. Nonnulli, re ad Regem Aprippam secreto delata, rogabant; Pontificis ferociam coereret. Alii Albino Præsidi Alexandria venienti, obviam progressi, insinuabant; potestatis suæ limites transgressum Pontificem, quod ejus consensu non expectato *Sanhedrin* convocasset. Scripsit ille Pontifici litteras indignatione, & minis plenas. Sed Rex Agrippa post trium mensium lapsum Pontificatus honores eidem ob Jacobi cædem ademptos, in Jesum Dannei Filium contulit. Christiani Jerosolymitæ Simeonem, eoquod esset Jesu Christi cognatus, Cleophæ ejusdem Avunculi filius, postpositis omnibus aliis, in Episcopum elegerunt; hinc quidam nomine Thebutis spe sua frustratus, disseminatis erroribus Ecclesiæ hujus Doctrinam cœpit corrumpere, quæ hæctenus Virginis nomine, ob conservatam Doctrinæ puritatem, fuerat decorata.

§. IX.

Epistola S. Jacobi.

*Euf. II. hist.
c. 22. Hier.
Script.*

Exstat una Epistola S. Jacobi, inter Catholicas, seu universales prima, quia non